

SECTION 6. POLITICAL PR, ADVERTISING AND MANAGEMENT

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-666-9-19>

ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN POLITICAL COMMUNICATIONS: OPPORTUNITIES AND RISKS

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПОЛІТИЧНІЙ КОМУНІКАЦІЇ: МОЖЛИВОСТІ ТА РИЗИКИ

Marchuk V. V.

*Doctor of Historical Sciences,
Professor,
Professor at the Department of Political
Science
Vasyl Stefanyk Carpathian National
University
Ivano-Frankivsk, Ukraine*

Марчук В. В.

*доктор історичних наук, професор,
професор кафедри політичних наук
Карпатський національний
університет імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

Стрімкий розвиток цифрових технологій та поширення алгоритмічних систем обробки даних зумовили глибоку трансформацію політичних комунікацій. У цьому контексті значної сили набуває використання технології штучного інтелекту, яка активно інтегрується у сферу політичної комунікації. Штучний інтелект розглядається як комплекс обробки мовлення та аналізу великих масивів даних, що дозволяють автоматизувати процеси створення та оптимізації повідомлень. Його впровадження у політичний менеджмент змінює логіку комунікаційної взаємодії, формуючи нові можливості для управління процесами та одночасно породжуючи низку етичних, правових і безпекових викликів.

У науковому дискурсі підкреслюється, що ШІ механізми здатні підвищити результативність політичної комунікації завдяки можливості швидкої обробки значних обсягів інформації та прогнозування поведінкових моделей аудиторії. Це дозволяє політичним акторам швидко реагувати на зміну суспільної думки, адаптуватися під потреби певних соціальних груп і формувати стратегії впливу. Автоматизація комунікаційних процесів сприяє раціональному використанні ресурсів і підвищує швидкість поширення інформації, що є важливим критерієм у сучасному інформаційному середовищі [3, с. 110].

Платформи, як OpenAI демонструють можливості генеративних моделей у створенні текстового контенту, що може бути використаний у комунікаційних кампаніях. Подібні технології дозволяють масштабувати процеси, забезпечуючи швидке формування адаптивних повідомлень, однак їх застосування потребує уваги щодо достовірності. Такі підходи дозволяють здійснювати глибоку сегментацію аудиторій, прогнозувати політичні вподобання та моделювати комунікаційні сценарії. Водночас практика використання персоналізованих даних у політичних кампаніях стала предметом широких суспільних дискусій після розслідувань, пов'язаних із діяльністю компанії Cambridge Analytica, що актуалізувало питання прозорості та етичності алгоритмічного впливу на виборців [1]. Цей досвід продемонстрував потенційні ризики зловживання даними та необхідність посилення нормативного регулювання цифрових комунікацій.

Ризики автоматизації політичної комунікації пов'язані також із можливістю поширення дезінформації та створення штучного контенту. Технології глибинного навчання дозволяють генерувати аудіо та відеоматеріали, що імітують реальні висловлювання політичних діячів. Такі інструменти, відомі як deepfake-технології, створюють серйозні загрози для інформаційної безпеки та довіри до політичних інститутів.

Європейська практика до регулювання штучного інтелекту відображає прагнення забезпечити інноваційний підхід та зменшити ризики в питаннях конфіденційності приватних даних. У межах ініціатив Європейський Союз розроблено нормативні акти, спрямовані на визначення правил використання систем штучного інтелекту, зокрема в політичній сфері. Регуляторні рамки передбачають вимоги до прозорості алгоритмів, відповідальності розробників та захисту персональних даних. Такі підходи демонструють прагнення запобігти зловживанням і водночас створити умови для відповідального використання інноваційних технологій у політичному менеджменті [2].

У сучасному політичному середовищі штучний інтелект стає не тільки інструментом оптимізації комунікацій, а й фактором трансформації самої природи політичної взаємодії. Його впровадження сприяє формуванню мережових моделей комунікацій, у межах яких інформаційні потоки регулюються алгоритмами, а рішення приймаються на основі прогнозованих моделей. Це підвищує ефективність управління політичними процесами, проте водночас ставить під питання прозорість, підзвітність та демократичну легітимність [4, с. 43].

Отже, використання штучного інтелекту у політичній комунікації відкриває значний простір для взаємодії, покращення ефективності, збереження ресурсів та вдосконалення стратегічного управління.

Водночас автоматизація комунікацій супроводжується ризиками, пов'язаними з маніпуляціями, порушенням приватності, поширенням дезінформації та підривом довіри до політичних інститутів. Подальший розвиток цифрових технологій вимагає формування комплексної системи нормативного регулювання, етичних стандартів та підвищення цифрової компетентності суспільства, що дозволить забезпечити відповідальне використання інструментів штучного інтелекту в політичному менеджменті та зберегти баланс між інноваційністю й демократичними цінностями.

Література:

1. Cambridge Analytica, компанія в центрі скандалу з Facebook, закривається. *BBC News Україна* : веб-сайт. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-43980978>
2. Investigation into the use of data analytics in political campaigns. *Information Commissioner's Office (ICO)* : web site. URL: <https://ico.org.uk>
3. Marchuk V., Melnychuk V. European Integration and Reform of Decentralization in Ukraine during Martial Law: Political Accents. Bern : Peter Lang AG, 2024. 152 p. (Spectrum Slovakia ; № 46). ISBN 9783631914663.
4. Marchuk V. Ukraine in martial law: political and security challenges. Bern : Peter Lang AG, 2025. 144 p. (Spectrum Slovakia ; Vol. 49). ISBN 978-3-631-93222-3.